

Soms een leven redden en soms een verliezen.

Het werken als vrijwilliger bij de dierenambulance kan enerverende momenten hebben. Soms moet je machteloos toezien hoe een dier door toedoen van de mens het leven laat en soms zie je dankzij de mens dat een dier wordt gered. Soms resulteert het in wat wij noemen een loze rit maar dat nemen we op de koop toe.

Zo ook de melding door een medewerker van een bedrijf op industriegebied Kooijpunt die al enige uren een zwaan op dezelfde plaats zag zitten. Hij belde de dierenambulance met de mededeling dat de zwaan mogelijk vastgevroren was. Fysieke controle leerde echter dat de zwaan zich in een wak bevond en ruim genoeg water om zich heen had.

Even later belde een bezorgde inwoners ons om te melden dat in zijn tuin een kleine meeuw zat. Hij voerde de vogels elke dag, maar nu opeens wilde de meeuw niet eten. Omdat de buurt katten hun kans roken, had hij het dier even in veiligheid gebracht. Of wij het maar even wilden ophalen. Soms vragen wij aan de melder het dier zelf even naar het Vogelasiel te brengen omdat we teveel meldingen tegelijk krijgen met diverse prioriteit. Want levend gaat voor dood. Het vogelasiel is de opvangplaats voor o.a. wilde vogels waar wij altijd terecht kunnen. Ook met vragen want u wilt niet weten wat wij soms aantreffen. Zo kreeg ik een keer een melding dat er op huisduinen een pinguïn was gevonden. De meneer was er zo van overtuigd dat hij moeilijk te overtuigen was. Maar het bleek om een zeekoet te gaan. En eerlijk gezegd, toen ik de vogel zag leek het net een pinguïn. Dezelfde kleur en houding maar de beheerster van het vogelasiel hielp ons uit de droom.

Het vogelasiel vangt soms ook huisdieren op. Zo was een haantje binnen gebracht. Maar het dier had weinig kans op herstel en dan moet een moeilijke beslissing worden genomen. Door gaan, soms tegen beter weten in, of het dier euthanaseren. Dat gebeurt altijd door een dierenarts. Het dier vecht voor zijn leven maar moest toch de strijd staken. Nadat het dier dood is gaat het naar de gemeentelijke verzamelplaats voor dode dieren. Ook dierenartsen leveren ons dieren waarvan de eigenaar geen andere bestemming heeft dan de destructie. En kan het voorkomen dat huisdieren als ze eenmaal overleden zijn worden afgedankt. En heus niet altijd om financiële redenen. Ik kan best begrip opbrengen als mensen geen geld hebben. Maar er zijn soms ook andere oplossingen.

Ja en dan krijg een melding dat er een dode kat binnen ons gebied was aangetroffen. Nadat we terug kwamen uit Schagerbrug waar we een hond hadden afgeleverd die een waardig afscheid was gegund, zochten we naar de kat, maar in plaats daarvan vonden we een konijn. Toch maar even verder kijken en ja hoor, net als we het opgeven, vonden we de kat. Het dier was in aanraking gekomen met een door mensenhanden gestuurd voertuig en had dat niet overleefd. Gelukkig voor de eigenaar was het dier voorzien van een chip en was het een peulenschil om de eigenaar te vinden. Hartverscheurend was het om de eigenaar op de hoogte te stellen. Helemaal ontdaan kwam zij haar huisdier ophalen.

Hoeveel geluk heeft dan het katten gehad dat volgens de melder al twee dagen in haar tuin liep. Echt een snoepie, heel klein en erg ziek. Oormijt, ontstoken ogen en vlooiën waren haar deel. Dankzij de melder kon het dier worden behandeld door een dierenarts en naar het asiel worden gebracht. Waar het liefdevol werd opgenomen en verzorgd.

Ook kinderen tonen vaak hun verantwoordelijkheidsgevoel voor dieren. Zo kregen we een melding van een Valkje dat volkomen de kluts kwijt was. Door kinderen mee naar huis genomen en daar de dierenambulance gebeld. We hebben het in de nachtopvang van het vogelasiel gezet.

In paniek belde een oude dame haar dierenarts dat zij buiten een kat had aangetroffen die ernstig ziek dan wel gewond was. Nadat wij ter plaatse verschenen koos het dier snel het hazenpad. Dus zal het wel mee gevallen hebben. Al zullen we het nooit helemaal zeker weten.

Aan het einde van de middag kwam er een melding van de Dierenbescherming in Hoorn. Er was gebeld door een melder die in Hippolitushoef een zwaan met een gewonde poot had waargenomen. Maar zo zei de melder, de dierenambulance had haar doorverwezen naar een vertegenwoordiger van de Dierenbescherming afdeling Hoorn. Wat heel gebruikelijk is, alleen zijn wij nooit hierover gebeld en hebben wij dat advies nooit gegeven. In dergelijke gevallen mag de dierenambulance op verzoek van de dierenbescherming buiten ons werkgebied opereren. Toen we er bijna waren kregen wij de mededeling dat er alleen een zwaan was aangetroffen die in een sloot zwom. Omdat wij constateerden dat het dier zich best kon redden hebben wij verder geen actie ondernomen. Want soms kan dat in het belang van het dier zijn.

Soms moet je de natuur ook zijn gang laten gaan, maar er mag nooit sprake zijn van nodeloos lijden.

